07/01/2024

Ο Μητροπολίτης Παντελεήμων στην πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Σκήτης Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Κατά την εορτή της Συνάξεως του Τιμίου Προδρόμου, ο Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο Λόγο στην Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Σκήτης Βεροίας.

“Από αυτήν την ταπείνωση του τιμίου Προδρόμου, του εφόρου και προστάτου της ιεράς αυτής Μάνδρας, η οποία πανηγυρίζει σήμερα μαζί με όλους τους ευλαβείς προσκυνητές, οι οποίοι συνήλθαμε σήμερα για να τιμήσουμε την ιερά Σύναξη του αγίου Ιωάννου, του Προδρόμου και Βαπτιστού του Κυρίου μας, ας διδαχθούμε και εμείς, κληρικοί, μοναχοί και λαικοί, εάν θέλουμε να προοδεύσουμε στην εν Χριστώ ζωή· εάν θέλουμε να κερδίσουμε τη σωτηρία την οποία μας χάρισε ο Χριστός, ταπεινώνοντας, αν και Θεός, τον εαυτό του για μας· εάν θέλουμε ο Χριστός να χαρίσει την άφεση και στις δικές μας αμαρτίες και να μας αξιώσει, καθαιρόμενοι

διά της χάριτος των μυστηρίων του να τον συναντήσουμε στη βασιλεία του”, είπε μεταξύ άλλων στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος κ. Παντελεήμων.

Στο τέλος της θείας Λειτουργίας ο Καθηγούμενος της Μονής προσεφώνησε τον Σεβασμιώτατο και του προσέφερε μία εικόνα του Τιμίου Προδρόμου.

Ακολύησε κέρασμα στο αρχονταρίκι της Μονής και αμέσως μετά ο Οσ. Μοναχός Παντελεήμων παρουσίασε φωτογραφίες από τη ζωή της Μονής τη χρονιά που έφυγε.

Ομιλία του Μητροπολίτη Βεροίας:

«Ἴδε ὁ ἀμνός τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τήν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου».

Κυριακή μετά τή Βάπτιση τοῦ Χριστοῦ, Κυριακή μετά τά Φῶτα σήμερα. Καί ἐάν χθές ἡ φωνή τοῦ Θεοῦ ἦταν αὐτή ἡ ὁποία ἀπεκάλυψε ποιός ἦταν ὁ βαπτιζόμενος στά ὕδατα τοῦ Ἰορδάνου ἀπό τόν κήρυκα τῆς μετανοίας, τόν ἅγιο Ἰωάννη τόν Πρόδρομο, σήμερα εἶναι ὁ τίμιος Πρόδρομος, ὁ ὁποῖος ἀποκαλύπτει στούς μαθητές του ἀλλά καί σέ ὅλους τούς ἀνθρώπους πού ἀνά τούς αἰῶνες ἀκοῦν τή φωνή του, ποιός εἶναι αὐτός τόν ὁποῖο ἐβάπτισε.

Γιά τόν Θεό ὁ βαπτιζόμενος Χριστός εἶναι ὁ Υἱός του ὁ ἀγαπητός, στόν ὁποῖο εὐδόκησε, ὁ ὁποῖος ἔχει ὁλόκληρη τήν εὔνοια καί τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ-Πατέρα του, γιατί ὑπῆρξε πάντοτε πιστός τηρητής, θά μπορούσαμε νά ποῦμε κατά τό

ἀνθρώπινο, τοῦ πατρικοῦ θελήματος. Καί αὐτή ἡ ὑπακοή του ἔφθασε μέχρι τοῦ σημείου νά γίνει «ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δέ Σταυροῦ», προκειμένου νά ὑλοποιήσει τό θαῦμα τῆς θείας οἰκονομίας γιά τή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων.

Γιά τόν τίμιο Πρόδρομο ὁ βαπτιζόμενος Χριστός εἶναι «ὁ ἀμνός τοῦ Θεοῦ». Εἶναι αὐτός, ὁ ὁποῖος προσφέρεται ὡς θυσία, γιά νά ἀπαλλαγεῖ ὁ ἄνθρωπος ἀπό τήν ἁμαρτία. Εἶναι αὐτός, ὁ ὁποῖος ἀναλαμβάνει ὅλο τό βάρος τῶν ἀνθρωπίνων ἁμαρτιῶν, γιά νά μᾶς ἐλευθερώσει ἀπό αὐτές καί νά μᾶς χαρίσει τήν ἄφεση.

«Ἴδε ὁ ἀμνός τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τήν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου».

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος βλέπει τόν Χριστό ὄχι σάν αὐτό πού φαίνεται, σάν ἕνα συνηθισμένο ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος κυκλοφοροῦσε ἐπί τριάντα χρόνια μεταξύ τῶν ἀνθρώπων, χωρίς κανείς νά τόν ἀναγνωρίσει, ἀλλά σάν αὐτόν πού πραγματικά εἶναι.

Καί πῶς τό ἐπιτυγχάνει αὐτό;

Τό ἐπιτυγχάνει, γιατί διαθέτει καθαρούς πνευματικούς ὀφθαλμούς, διαθέτει καθαρή καρδιά, καθώς μόνο «οἱ καθαροί τῇ καρδίᾳ ... τόν Θεόν ὄψονται». Καί ὁ τίμιος Πρόδρομος διακρίνει κάτω ἀπό τό κάλυμμα τῆς σαρκός, κάτω ἀπό τήν ἀνθρώπινη φύση τήν ὁποία ἀνέλαβε ὁ Χριστός, προκειμένου νά ἔλθει στή γῆ καί νά ἀναζητήσει καί νά σώσει τό ἀπολωλός πρόβατο, τόν ἁμαρτωλό δηλαδή ἄνθρωπο, τή θεότητα τοῦ Χριστοῦ. Καί αὐτήν ὑποδεικνύει καί στούς μαθητές του.

Διακρίνει ὁ τίμιος Πρόδρομος μέ τούς ὀφθαλμούς τῆς ψυχῆς του τήν ὑψίστη ταπείνωση τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος «ἐκένωσεν ἑαυτόν μορφήν δούλου λαβών» γιά νά ἀναστήσει τόν πεπτωκότα ἄνθρωπο. Τόν διακρίνει, διότι δέν ἔχει ἀφήσει τόν ἐγωισμό καί τήν ὑπεροψία νά συσκοτίσουν καί νά τυφλώσουν τά μάτια του.

Ὁ τίμιος Πρόδρομος ὄχι μόνο συστήνει τόν Ἰησοῦ στούς μαθητές του ἀλλά δέν παραλείπει νά τονίσει καί τήν ὑπεροχή τοῦ Χριστοῦ ἔναντι τοῦ ἴδιου, λέγοντας: «οὗτός ἐστι περί οὗ ἐγώ εἶπον· ὀπίσω μου ἔρχεται ἀνήρ ὅς ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν».

Αὐτός εἶναι, λέγει, ἐκεῖνος γιά τόν ὁποῖο σᾶς εἶπα ὅτι ἔρχεται μετά ἀπό ἐμένα ἄνδρας, ὁ ὁποῖος εἶναι μπροστά μου, γιατί εἶναι ἀσύγκριτα ἀνώτερός μου.

Ποιός ἄλλος ἄνθρωπος θά παραδεχόταν καί θά ὁμολογοῦσε τήν ἀνωτερότητα ἑνός ἄλλου καί μάλιστα ἑνός ἀγνώστου, παρά μόνο ἕνας ἄνθρωπος μέ μεγάλη ταπείνωση;

Αὐτή τή μεγάλη ταπείνωση διέθετε ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, ταπείνωση πού ἀποδεικνύεται καί ἀπό τή στάση του ἔναντι τοῦ Χριστοῦ καί τήν ἀρχική ἄρνησή του νά τόν βαπτίσει, ἐνῶ γνώριζε ποιός ἦταν ὁ προορισμός τῆς ζωῆς του καί ποιά ἡ ἀποστολή του· ἐνῶ ἦταν ὁ ἴδιος, κατά τόν λόγο τοῦ Κυρίου μας, «ὁ μείζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν».

Γι᾽ αὐτήν τήν ταπείνωσή του, ὄχι μόνο τήν εὐκαιριακή, ἀλλά τήν διά βίου ταπείνωσή του, ἔλαβε ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος τή χάρη τοῦ Θεοῦ. Καί αὐτή τόν ἀξίωσε ὄχι μόνο νά δεῖ τόν Μεσσία ἀλλά καί νά τόν βαπτίσει καί νά τόν γνωρίσει στούς ἀνθρώπους. Διότι **ἡ ταπείνωση εἶναι αὐτή πού καθαίρει τήν ψυχή τοῦ ἀνθρώπου καί τόν ἀξιώνει μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ νά ὑψωθεῖ καί νά γίνει θεατής ἀκόμη καί τῶν ἀρρήτων μυστηρίων του.**

Ἀπό αὐτήν τήν ταπείνωση τοῦ τιμίου Προδρόμου, τοῦ ἐφόρου καί προστάτου τῆς ἱερᾶς αὐτῆς Μάνδρας, ἡ ὁποία πανηγυρίζει σήμερα μαζί μέ ὅλους τούς εὐλαβεῖς προσκυνητές, οἱ ὁποῖοι συνήλθαμε σήμερα γιά νά τιμήσουμε τήν ἱερά Σύναξη τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, τοῦ Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ τοῦ Κυρίου μας, ἄς διδαχθοῦμε καί ἐμεῖς, κληρικοί, μοναχοί καί λαϊκοί, ἐάν θέλουμε νά προοδεύσουμε στήν ἐν Χριστῷ

ζωή· ἐάν θέλουμε νά κερδίσουμε τή σωτηρία τήν ὁποία μᾶς χάρισε ὁ Χριστός, ταπεινώνοντας, ἄν καί Θεός, τόν ἑαυτό του γιά μᾶς· ἐάν θέλουμε ὁ Χριστός νά χαρίσει τήν ἄφεση καί στίς δικές μας ἁμαρτίες καί νά μᾶς ἀξιώσει, καθαιρόμενοι διά τῆς χάριτος τῶν μυστηρίων του νά τόν συναντήσουμε στή βασιλεία του.